

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30 oktober 2018 –
FL mot TMD Friction EsCo GmbH**

(Mål C-675/18)

(2019/C 103/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: FL

Motpart: TMD Friction EsCo GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren enligt nationell rätt, där det i princip föreskrivs att artikel 3.1 och 3.3 i direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾ ska tillämpas även när det gäller arbetstagarnas rätt till ålders-, invaliditets- eller efterlevandeförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, är det enligt artikel 3.4 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter tillåtet att föreskriva en inskränkning som innebär att förvärvaren inte ansvarar för ersättningsanspråk som grundas på anställningsperioder som ligger före tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande:

Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren, ska de nödvändiga åtgärderna för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, i den mening som avses i artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG, bestämmas utifrån den skyddsnivå som krävs enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG⁽²⁾ av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens?

- 3) Om den andra frågan besvaras nekande:

Ska artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG tolkas på så sätt att nödvändiga åtgärder för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag ska anses ha vidtagits, om det i den nationella lagstiftningen föreskrivs

- att skyldigheten att i framtiden utge ålderspension från nämnda kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag till en arbetstagare som omfattas av en verksamhetsövergång som föranleds av överlåtarens insolvens i princip övergår på den som förvärvar verksamheten,
- att den som förvärvar verksamheten ansvarar för framtida pensionsrättigheter, vars storlek bland annat avgörs på grundval av anställningstiden och lönen vid tidpunkten då den utlösande händelsen inträffar, i den utsträckning som dessa rättigheter grundas på anställningsperioder som fullgjorts efter tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes,
- att det enligt nationell rätt inrättade organet med ansvar för pensionsskydd vid insolvens i detta fall är skyldigt att inträda i egenskap av försäkringsorgan för den del av de framtida pensionsrättigheterna som intjänats innan insolvensförfarandet inleddes, i den mån som dessa rättigheters storlek beräknas på grundval av den lön som arbetstagaren erhållit efter tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes, och

- varken förvärvaren eller organet med ansvar för pensionskydd vid insolvens ansvarar för ökningarna i de framtida pensionsrättigheterna som grundas på lönehöjningar som visserligen skett efter det att insolvensförfarandet inleddes, men som avser anställningsperioder som fullgjorts före denna tidpunkt,
 - varvid arbetstagaren dock kan göra gällande denna mellanskillnad i värdet på de framtida rättigheterna i överlåtarens konkurs?
- 4) Om den nationella lagstiftningen föreskriver att artikel 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG ska tillämpas på verksamhetsövergång även under ett pågående insolvensförfarande, ska artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG tillämpas på arbetstagarens framtida pensionsrättigheter på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, vilka visserligen har uppkommit redan innan tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes, men vilka berättigar arbetstagaren till förmåner först när den utlösande händelsen inträffar, det vill säga vid en senare tidpunkt?
- 5) Om den andra eller fjärde frågan ska besvaras jakande:

Omfattar den minimiskyddsnivå som medlemsstaterna ska garantera enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens även den del av pensionsrättigheter som förvärvats vid tidpunkten då ett insolvensförfarande inleddes och som uppkommer endast på grund av att anställningsförhållandet inte avslutas i samband med insolvensen?

- 6) Om den femte frågan ska besvaras jakande:

Under vilka förhållanden kan de förluster i fråga om storleken på utbetalningar från tjänstepensionsförsäkring som den tidigare arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens anses vara uppenbart oproportionerliga och därmed förpliktiga medlemsstaterna att garantera ett minimiskydd enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG mot sådana förluster, trots att den tidigare arbetstagaren erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrättigheter?

- 7) Om den femte frågan ska besvaras jakande:

Ska ett sådant skydd för en arbetstagares framtida pensionsrättigheter som krävs enligt artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG eller artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG – som är likvärdigt med det skydd som krävs enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG – anses ha beviljats även om detta skydd inte följer av nationell rätt, utan endast genom en direkt tillämpning av artikel 8 i direktiv 2008/94/EG?

- 8) Om den sjunde frågan ska besvaras jakande:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94/EG direkt effekt även i det avseendet att bestämmelsen kan göras gällande av en arbetstagare inför en nationell domstol, om arbetstagaren visserligen erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrätter men de förluster som arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens ändå ska anses vara oproportionerliga?

- 9) Om den åttonde tolkningsfrågan ska besvaras jakande:

Ska ett privaträttsligt inrättat organ betraktas som en myndighet inom en medlemsstat, när följande omständigheter föreligger: Medlemsstaten har utpekat organet såsom ansvarigt för att skydda tjänstepensionsförsäkringen vid en insolvens, med bindande verkan för arbetsgivaren, organet står under tillsyn av den tyska statliga finansinspektionen, organet tar med stöd av offentlig rätt ut de för insolvensskyddet nödvändiga avgifterna av arbetsgivarna och organet kan, i likhet med en myndighet, skapa förutsättningar för verkställighet genom ett förvaltningsbeslut?

⁽¹⁾ EGT L 82, 2001, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 283, 2008, s. 36.